भवदित्यनुभूर्जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै" इति । यथा पूर्व्वेषु मन्त्रेषु आभवन्त्वितिशब्दसद्भावात् 'आभुवः' । एवमत्रापन्वभवदितिशब्दसद्भावादेता आहुतयः 'अनुभुवः' । आभिः स्वर्ग अनुभूयते ॥

(१३) वैश्वदेवमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह । "स्वाहाधिमाधीताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति । समस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिक्रामति" इति । सर्व्वदेवात्मकप्रजापतिविषयत्वादेतानि 'वैश्वदेवानि समस्तानि', च । तद्धोमेन कृत्स्नशत्रुक्षयः ॥

(१४) अङ्गमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह । "दङ्ग्भ्यः स्वाहा हनूभ्याꣳ स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति । अङ्गे अङ्गे वै पुरुषस्य पाप्मोपश्लिष्टः । अङ्गादङ्गादेवैनं पाप्मनस्तेन मुञ्चति" इति । दन्ताद्यङ्गोद्देशेन हूयमानत्वात् 'अङ्गहोमाः', यजमानस्य प्रत्यवयवं यः 'पाप्मा', सम्बद्धः तस्मात् सर्व्वस्मात् 'पाप्मनः', 'एनं', 'तेन' होमेन, 'मुञ्चति' ॥

(१५) रूपमन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति । "अञ्जेताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि जुहोति । रूपैरेवैनꣳ समर्द्धयति" इति । अस्यानुवाकद्वयस्याश्वरूपप्रतिपादकत्वं पूर्व्वमेवोक्तं । एतद्धोमेन 'एनं' यजमानं, 'रूपैः', समीचीनैः समृद्धं करोति ॥

(१६) ओषधिमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह । "ओषधीभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति । द्व्यो वा ओषधयः ।